

Lubomír Stanček

Realita dobrá a zlá

V dnešnom zamyslení si všimneme modlitbu kráľa Šalamúna z prvého čítania. Kráľ Šalamún sa modlil takto: „Daj teda svojmu služobníkovi srdce chápacé, aby vedel spravovať tvoj ľud a rozlišovať medzi dobrým a zlým.“ Je to prosba stále aktuálna. Ak človek nevie rozlišovať medzi dobrým a zlým, môže sa mu stať, že zabľúdi v duchovnom živote. Šalamún prosil o dar rozlišovania, ktorý potrebujeme takisto aj my. V našej dobe, keď sa stretávame s toľkými rozličnými duchovnými prúdmi a hnutiami, ho možno potrebujeme ešte viac ako Šalamún. Dar rozlišovania je ovocím svedomia, ktoré je prebudené a osvietené Božím Slovom.

Sv. Ignác z Loyoly, zakladateľ SJ, systematicky spracoval náuku o rozlišovaní duchov, ktorá je obsiahnutá v jeho spisoch a predovšetkým ním vypracovaných exercíciách. Rozlišovanie duchov malo zvláštne miesto v osobnom duchovnom vývoji sv. Ignáca. Dôkazom toho sú stručné, ale veľmi výstižné poznámky z knihy Exercícií. V čase, keď ležal ako ranený vojak na vidieckom hrade, čítal z dlhej chvíle všetko, čo sa mu dostalo do rúk: rytierske romány, ale aj život Krista a životy svätých. Všimol si, že rôzne myšlienky nepôsobia rovnako. Všimol si rôznosť duchov, ktorí sa skrze čítanú literatúru snažili na neho pôsobiť.

Myslím si, že moderný svet i kresťania v ňom doplácajú na svoju naivnú otvorenosť voči všetkému bez rozlišovania. Obrazne by sa dalo povedať, že chceme behať bosí po lúke, na ktorej žijú hady. Nechceme prijať svet, ako nám ho podáva biblia, ako priateľ zápasu. Svet, v ktorom prebieha triedenie duchov. Svet ako „údolie rozhodnutia“.

Sv. Ignác hovoril, že ľudia, ktorí ešte nemajú duchovné skúsenosti, považujú za dobré všetko, čo im prekáža. Podobajú sa rozmazanému mládencovi, ktorému sa zdajú dobrí všetci, čo mu pochlebojú, a naopak, tí, čo ho napomínajú, sa mu zdajú zlí. Aby nepodľahol tejto slabosti, Ignác si stanovil prvé pravidlo, ktoré pochádza z prostej a jednoduchej úvahy, mohli by sme povedať, že je ovocím zdravého sedliackeho rozumu: „Kto to s nami myslí dobre, pomáha nám, keď ideme správne. Kto nám chce škodiť, dodáva nám odvalu, keď ideme po zlej ceste.“

„U osôb, ktoré idú od jedného ťažkého hriechu do druhého, má nepriateľ obyčajne vo zvyku, že im predkladá zdanlivé potešenia. Predstavujú si zmyslové radovánky a rozkoše. Tým ich lepšie udrží a dokonca spôsobí, že ešte pokročia v neresti a hriechu. U takýchto osôb pôsobí zasa

dobry duch opačne. Znepokojuje ich, pôsobí vyčítky svedomia mravným súdom rozumu.

U osôb, ktoré sa usilovne očisťujú zo svojich hriechov a postupujú od dobrého k lepšiemu v službe Boha, nášho Pána, je tomu zasa opačne ako v prvom prípade. Zlý duch nerobí nič iné, iba vyčíta, zarmucuje, kladie prekážky a znepokojuje klamnými dôvodmi, aby človek nepostupoval dopredu. Dobry duch naopak dáva myslí silu, útechu, slzy, vnuknutia, pokoj. Všetko uľahčuje, odstraňuje prekážky, aby človek pokročil dopredu v konaní dobra.“

Samo pravidlo sa zdá úplne samozrejmé. Hlboké pravdy sú nakoniec vždy jednoduché. Ide skôr o to, aby sme si ich uvedomili. Tu ide o jeden zo základných životných postojov. Slaboch sa dokáže rozhodnúť len podľa toho, „čo mu je príjemné“. Pravidlá sv. Ignáca predpokladajú opak. Nie všetko príjemné je aj užitočné. Zážitok príjemnosti závisí aj od toho, ako sme nasmerovaní, či k Bohu a či k Zlému. V prevrátenom človeku príjemnosť vyvoláva zvrhlosť. Človek sa nemá v konečnom dôsledku orientovať podľa príjemnosti, ale podľa mravnej hodnoty skutku.

Tieto pravidlá, ktorých je podstatne viac, ako som mohol v krátkosti spomenúť, môžu aj dnes modernému kresťanovi pomôcť vyznať sa v zápave duchov, ktorí na nás pôsobia z rôznych médií. Koľko prázdnoty a nezodpovednosti vystupuje zo stránok časopisov, ktoré sa bežne kupujú a čítajú aj v našich kresťanských rodinách. Dostávajú sa bez posúdenia do rúk deťom a mládeži. Koľko zla sa objavuje vo filmoch a na internete. A dôsledky vidíme okolo seba i v sebe. Stretáme sa s mládežou, ktorá je psychický a morálne narušená vplyvom televízie, filmu, internetu, zlých kníh a časopisov

Samotné médium nie je zlé. Médium je len sprostredkovateľom, ale dôležitý je duch, ktorý sa skrze médium prejavuje. Zvlášť mladým a duchovne nezrelým ľuďom neprosieva prístup ku všetkému bez rozlišovania. A ak sa už stretnutiu nedá zabrániť, tak do každého stretnutia vstupujeme s Kristom! On nám ukáže, čo je dobré a čo treba zavrhnúť. Prosme podobne ako kráľ Šalamún, aby sme vedeli rozlíšiť dobro a zlo, aby sme vedeli duchovne rozlišovať a vyhodnocovať svoje vnútorné zážitky pri pozeraní filmov, alebo pri surfovaní po internete, alebo aj pri stretnutí s rôznymi politickými stranami, a aby sme sa vedeli rázne odtrhnúť od toho, čo nám v konečnom dôsledku ubližuje, aj keď sa nám to zdá na prvý pohľad príjemné a vábivé.

Svätá Marta

*Známy je Hospodin,
Boh v Júdovi
a Jeho meno ctí si Izrael.
V Jeruzaleme
býval Jeho stánok
a na Sione Jeho príbytok.
Tam blesky tetív potrhal,
rozdrvil štít i meč i vojnu.*

*Velebný si a jasnejší
nad vrchy večité.
Aj udatní sa stali korisťou,
zaspali večným spánkom
a bojovníkom zmeraveli ruky.
Pre Tvoje pohrozenie,
Bože Jákobov,
omráčený bol voz i hoviadko.*

*Ó, strašný si!
Kto môže obstáť pred Tebou,
keď vybuchne Tvoj hnev?
Súd ohlásil si z neba.
Zlákla sa zem a zatíchla,
keď Boh sa k súdu zdvihol
pre spásu
svojich biednych na zemi.*

*Lebo i v hneve človekovom
Ty, Pane, žiadaš úctu.
Ak nie,
tým hnevom sám sa ozbrojíš.
Dávajte Bohu sľub a plňte ho!
A všetci, ktorí vôkol Neho ste,
dar prinášajte Strašnému.
On pýchu kniežat podtína
a hrozný býva
pre vládarov zeme.*

O rôznych pokladoch

Pred časom som si šiel kúpiť topánky. Najskôr som mal na mysli niečo obyčajné. Najmä čierne – v tom majú kňazi ľahký výber – a aby sa hodili k obleku aj na každodenné nosenie. Predavač ma však rýchlo zorientoval: „Toto si nekupujte, to sa už nenosí, tieto vám premoknú, tamtie nedýchajú.“ Samozrejme, poruke bol aj značkový model. Dokonalý strih a dizajn, nezničiteľná kvalita, vynikajúca priedušnosť, odolnosť proti dažďu a snehu a schopnosť chodiť samy. Dobré. To posledné som si vymyslel. Za to, čo stáli, to však určite malo byť v cene. Priznám sa, padol som za obeť: neznášam chodenie po obchodoch a argumenty predavača ma zlomili. O pár minút som odchádzal s „perfektnou“ škatuľou.

Keď zväžím, že tie topánky stáli dvaapokrát toľko, čo predchádzajúce, mohol by som ich prirovnať k pokladu z evanjelia. Človek sa vzdá všetkého, len aby sa stal majiteľom drahej veci. Môj „poklad“ však asi pochádzal z pirátskej lode. Zistil som to, keď začal tlačiť. To je však slabé slovo. Tie topánky ma doslova chceli pohryzť: na päťkách mi nechávali hrozné odreniny. Dobré som si pamätal, že o pol čísla väčšie boli priveľké. „No, veď sa rozchodia,“ utešoval som sa. Nerozchodili. Keď som si po týždni uvedomil, že zvažujem vzdialenosť chôdze podľa toho, či dokážem vydržať bolesť, prišlo rozhodnutie: vrátil som sa k ošúchaným, ale pohodlným baťovkám. Nové nádherly sedia v skrinke na topánky a zdá sa, že naozaj zostanú nezničiteľné. Svoju márnivosť som teda poriadne oľutoval.

Z úplne iného súdka bol poklad, ktorý našiel náš organista Paul. „Otec Martin, poď nám pomôcť niečo preniesť!“ pristavil ma pred kostolom. Nieкто sa rozhodol darovať farnosti staršie piano, bolo ho však treba presťahovať ešte v ten istý deň. Paul všetko nechal tak, vypýtal si voľno v práci a behal po celom meste, aby zohnal auto, vozík a nosičov. Keď sme zistili, že klavír štyria neunesieme, uprosil na ulici dvoch ďalších chlapov. Ako sme sa mocovali s tou starou príšerou, na tvári mal každý otázku, či to stojí za to. (Želal som si mať obuté tie nezničiteľné topánky, keď mi klavír pred kostolom položili na nohu).

Paul však vedel, čo robí. Keby ste ho počuli hrať pri mládežníckej svätej omši, dali by ste mu za pravdu, že našiel skutočný poklad – to piano hrá fantasticky. Obaja sme veľa obetovali, aby sme získali, čo sme pokladali za výnimočné. Naše dva „poklady“ však priniesli veľmi rozdielne ovocie. Spýtajte sa dnes v duchu nedeľného evanjelia, čo je vaším pokladom. Do čoho investujete najviac svojho času, peňazí, nadšenia? Je to skutočne ten správny poklad?

Martin Kramara

Porciunkulové odpustky. Dňa 2. augusta možno vo farských a katedrálnoch kostoloch získať úplné odpustky „Porciunkuly“. Skutok predpísaný na získanie odpustkov je nábožná návšteva kostola spojená s Modlitbou Pána (Otče náš) a vyznaním viery (Verím v Boha). Okrem toho treba splniť tri podmienky: sv. spoveď, sv. prijímanie a modlitba na úmysel Sv. Otca (napr. Otče náš, Zdravas a Sláva). (Ench. Indulgentiarum, conc. 33) Tieto odpustky možno získať aj vo františkánskych kostoloch.

Hľadajúci Boh

Vo všetkých svetových náboženstvách človek hľadá Boha a snaží sa mu stať podobným. V kresťanskom náboženstve je to opačne. Totiž nie človek hľadá Boha, ale Boh hľadá človeka. Už od prvých stránok Svätého písma vidíme, že keď človek zhrešil, Boh ho neopustil, ale ho hľadal, aby mu vrátil stratenú milosť a dôstojnosť. Celá Biblia je jedným veľkým svedectvom toho, ako Boh hľadá človeka. A našiel ho v malom Dieťati, ktoré prišlo na svet. Boh dostihol človeka, ktorý sa snažil utiecť pred svojím Bohom. „Adam kde si?“ pýtal sa Boh po tom, čo človek zhrešil. „Bál som sa, lebo som nahý, a tak som sa skryl,“ odpovedal prvý človek namiesto toho, aby vyznal svoj hriech a oľutoval ho. Od toho dňa bol jeho život veľkým trápením a útekom pred Božou láskou. Hoci človek stratil prvotnú milosť, zo všetkých síl sa snažil vrátiť k Bohu, no vlastnými silami nemohol nič dosiahnuť, lebo bol až príliš zaborený do svojho hriechu. Musel prísť sám Boh, aby ho z neho vytiahol a pomohol mu byť opäť tým, čím bol kedysi: Božím dieťaťom.

Ivan Šulík „Láskavo a milostivo“

Sväté omše v 17. týždni cezročného obdobia - (A)

28.VII. pondelok

18:00 *nebude*

29.VII. utorok

18:00 *nebude*

30.VII. streda

18:00 *nebude*

*Sviatosť zmierenia
si môžeme vykonať
na prvú sobotu po sv. omši
alebo v týždni po prvej nedeli.*

31.VII. štvrtok

18:00 *nebude*

1.VIII. piatok - Prvý piatok

18:00 *nebude*

2.VIII. sobota

08:00 *Za Ľ Annu a Jozefa a za všetkých Ľ v rodine*

Upratovanie kostola č.d. 203 - 228

3.VIII. 18. nedeľa v cezročnom období

08:00 *Za Ľ Františku Šrámkovú a sestry
a strýka Alexandra*

Lektori: Jurčovičová M., Macáková E.

10:00 *Za farníkov*

Lektori: Polakovičová J., Setnická G.

14:00 *Posvätný ruženec, Litánia, výmena ružencových
tajomstiev*

Liturgický kalendár

28.VII. pondelok Sv. Nazarius a Celzus, mučeníci

29.VII. utorok Sv. Marta

30.VII. streda Sv. Peter Chryzológ, biskup a učiteľ Cirkvi

31.VII. štvrtok Sv. Ignác z Lyoly, kňaz

1.VIII. piatok Sv. Alfonz Mária de Liguori, biskup a učiteľ Cirkvi – Prvý piatok

2.VIII. sobota Sv. Euzébius Vercellský, biskup

Dve tváre jednej lásky

Ako spájať lásku k Bohu s láskou voči ľuďom?

Nemôžeme mať dve srdcia. Jedno pre Boha, druhé pre ľudí. Všetci máme len jedno srdce. Tým istým srdcom milujeme Boha, ľudí aj seba samých. Ak nemilujeme našich blízkych, nemôžeme milovať ani Pána Boha. Ak niekto povie; „Milujem , Boha,“ a nenávidí svojho brata, je luhár. Veď, kto nemiluje brata, ktorého vidí, nemôže milovať Boha, ktorého nevidí. (1 Jn 4,20) Avšak na druhej strane je tiež pravda, že nemôžeme milovať ľudí, ak nezakúsime Božiu lásku. Človek totiž sám zo seba nie je hlavným zdrojom lásky. Môže lásku jedine prijímať. Preteká cez ľudské srdce, ale pochádza zhora, od Otca. Každý dobrý údel, každý dokonalý dar je zhora, zostupuje od Otca svetiel, u ktorého niet premeny ani zatmenia z obratu. (Jak 1,17) Práve láska má v sebe a zjavuje každé dobro pochádzajúce od Otca svetiel.

Naše náboženské skúsenosti by boli deformované, keby sme stáli do opozície lásku k Bohu a lásku k ľuďom. Mladí ľudia, ktorí často túžia po hlbokom náboženskom živote, prežívajú veľké vnútorné konflikty. Cítia sa takmer vinní, že nemajú v sebe ani najmenšiu túžbu zasvätiť sa Pánu Bohu v rehoľnom alebo kňazskom živote. Hlbokú túžbu po manželstve a rodine vnímajú niekedy ako svoju malodušnosť voči Pánovi. Zdá sa im totiž, že láska k Bohu sa nedá zosúladiť s ľudskou láskou. Mylné sa domnievajú, že manželstvom berú „niečo“ Pánu Bohu, aby to dali „iba“ človeku. Nie je nič klamlivejšie. Boh nielenže nežiarli na lásku človeka k človeku, ale práve naopak; on sám svojou láskou „až do krajnosti“ (porov. Jn 13,1) nás k nej uschopňuje a otvára nás voči ľudskej láske. Každá opravdivá láska pochádza zhora, od Otca svetiel. Len vtedy, keď sa cítime byť milovaní Bohom, môžeme povedať druhému človeku celkom úprimne:

„Sľubujem, že ťa budem milovať a ctíť po všetky dni svojho života a že ťa nikdy neopustím...“

Józef Auqustin, SJ „O láske . manželstve a rodine“

Tykadlom viery

Keď sa farizeji opýtali Ježiša, kedy príde Božie kráľovstvo, on im odpovedal: „Božie kráľovstvo neprichádza tak, že by sa to dalo spozorovať. Ani nepovedia: „Aha, tuje!“ alebo: „Tamto je!, lebo Božie kráľovstvo je medzi vami“ (Lk 17,20-22).

Ako na to títo príslušníci vyvoleného národa reagovali? Krútili hlavou? Premýšľali o tom? Určite mali o Božom kráľovstve a svojej úlohe v ňom konkrétnu predstavu. Nič zvláštne sa nekoná, a napriek tomu je to tu vraj už nejako prítomné; kto má tomu rozumieť?

Pane,

listujem v dejinách a rozhliadam sa aj po súčasnom svete. Svojimi piatimi zmyslami nevidím nič, čo by sa nejako podobalo na Božie kráľovstvo. Vidím zlo, počujem urážky, cítim rany a moje zmysly sa mi snažia nahovoriť, že je to všetko, že nič iné neexistuje. Ďakujem ti za „tykadlo viery“, ktoré mi dáva aj iné signály. Mnohé udalosti v mojom živote vyzerali ako náhody, ale s odstupom rokov je mi už jasné, že šlo o zásahy Prozreteľnosti. Niekedy dosť boľavé, ale vždy v môj prospech. Som súčasťou Božieho kráľovstva! Už tu a teraz. I keď to ešte občas bolí, som milované dieťa Božie!

Marie Svatošová „Tykadlom viery“

**Tieto rady čítaj pomaly.
Rozvážne premýšľaj nad ich obsahom.**

Vlažnosť

- 325 Bojuj proti tejto malátnosti, ktorá ťa robí lenivým a nedbalým v duchovnom živote. Uvedom si, že to môže byť začiatok vlažnosti a podľa Písma Boh vyplúva vlažných.
- 326 Bolí ma, keď vidím nebezpečenstvo vlažnosti v ktorom sa nachádzaš, keď sa nesnažíš vážne dosiahnuť dokonalosť vo svojom stave.
Opakuj so mnou: Nechcem byť vlažným! „Configure timore tuo comes meas!“ Trásie sa telo moje pred tebou! Udeľ mi, môj Bože, synovský strach, aby som sa spamätal!
- 327 Viem, že sa vyhýbaš smrteľným hriechom. Chceš byť spasený! - Ale netrápi ťa to stále a úmyselné upadanie do všedných hriechov, hoci zakaždým; počuješ Boží hlas, aby si sa premohol? „Tvoja vlažnosť je príčinou tvojej slabej vôle.“
- 328 Ako málo lásky máš k Bohu, keď sa vzdávaš bez boja pod zámienkou, že to nie je ťažký hriech!
- 329 Všedné hriechy spôsobujú duši veľkú škodu. - Preto Pán hovorí v *Piesni piesní*: „Capite nobis vulpes parvulas, quae demoliuntur vineas.“ Polapajte nám líšky, maličké líšky, čo škodu robia po viniciach.
- 330 Ako ma zarmucuješ tým, že nepocituješ bolesť nad svojimi všednými hriechmi! - Pretože tým dokazuješ, že si ešte nezačal žiť naozajstným vnútorným životom.
- 331 Si vlažný, keď veci týkajúce sa Pána vykonávaš lenivo a s nechutou; keď vypočítavo a vychytralo hľadáš spôsob, ako uniknúť pred svojimi povinnosťami; keď nemyslíš na nič iné ako len na seba a na svoje pohodlie; keď sú tvoje reči prázdne a plané; keď sa ti neprotiví všedný hriech; keď konáš z ľudských pohnutí.

Josemaria Escrivá „Cesta“

Pohár

Istý profesor raz prišiel do triedy s pohárom, ktorý sa obyčajne používa na zaváraniny. Položil ho na katedru, potom otvoril zásuvku vybral z nej za hrst' kameňov nepravidelného tvaru a opatrne ich jeden po druhom vložil do pohára. Keď bol pohár celkom plný a už sa doň nevmestil ani jeden kameň, opýtal sa žiakov v triede: „Je ten pohár plný?“ Všetci povedali, že áno.

„Naozaj?“ Zohol sa pod stôl a v ruke držal vedierko drobného štrku. Pomaly vsypal do pohára štrk, takže drobné kamienky zapadli medzi kamene. Znovu sa opýtal: „Je teraz ten pohár plný?“ Vtedy trieda pochopila.

„Zrejme nie,“ odvetil kosi.

„Správne,“ pochválil ho učiteľ. Opäť sa zohol pod stôl a zdvihol vedierko piesku. Vysypal ho do pohára, čím vyplnil všetky voľné štrbinky.

Znovu zaznela otázka: „Je pohár plný?“

„Nie!“ ozvala sa jednohlasná odpoveď.

„Výborne!“

Učiteľ pokračoval. Zobral krčah s vodou a vylial ju do pohára až po okraj.

„Aká je pointa toho, čo som urobil?“ opýtal sa.

Zodvihla sa jedna ruka: „Nie je podstatné, koľko máme práce. Ak pracujeme poriadne, vždy sa nájde priestor aj na niečo iné.“

„Nie. Poučenie je v tom, že ak nedáš do pohára najprv kamene, nedáš ich tam nikdy.“

Čo predstavujú „kamene“ tvojho života? Tvoje deti, človeka, ktorého miluješ, tvojich drahých, vzdelanie, sny, čas, ktorý máš pre seba, tvoje zdravie...

Pamätaj, že tieto „kamene“ musíš dať do pohára ako prvé, ináč sa tam nikdy nevmestia. Ak sa budeš zaoberať malými vecami (štrk, piesok), naplníš svoj život drobnosťami a nikdy nepriznáš pravú hodnotu veciam ktoré sú veľké a dôležité.

Keď budeš uvažovať o tomto príbehu, polož si otázku: „Aké sú „kamene“ môjho života?“

Vlož ich do pohára ako prvé.

Bruno Ferrero „Hviezdy vidno v noci“

Rok nad evanjeliom

Pre nás bol bičovaný

„Vtedy Pilát Ježiša vzal a dal ho zbičovať.“ (Jn 19,1)

Evanjelisti Matúš, Marek a Ján spomínajú udalosť bičovania jediným riadkom. Sv. Lukáš o nej nehovorí. Možno posvätná hrôza zadržala evanjelistov komentovať podrobnejšie túto otrasnú pohanu Pána.

S opisom trestu bičovania sa stretávame u viacerých rímskych spisovateľov - u Plutarcha, Tita Lívia, Ciceróna i Suetónia. Odsúdených bili bičmi s remencami, ktoré mali často na konci olovené guľky. „Horribile flagellum - strašný bič“ - písali Rimania o tomto nástroji mučenia. Úradníci povzbudzovali katov, aby udierali silnejšie. Odsúdený sa zvíjal pod údermi, krv z neho kvapkala na zem a bičovanie

sa niekedy končilo preňho smrťou.

Takto mučili i Ježiša vojaci, ktorým ho Pilát vydal do rúk. My sa modlíme: „ktorý bol pre nás bičovaný“. Prežívame pritom Pánovo utrpenie? Prežívame jeho lásku? A cítime sa zaviazaní vďačnosťou? Pane, zmiluj sa nad nami!

Franský kráľ Chlodvig; udatný vojak a úprimný veriaci, počúval evanjelium a v ňom rozpravu o Ježišom utrpení.

Plný trpkosti a pobúrenia vraj zvolal: „Keby som tam bol býval ja so svojimi Frankami, bol by som im ukázal!“

Iste to bolo spravodlivé vzplanutie. Aj my takto často reagujeme. Rozhorčíme sa nad Ježišom tyranmi. Podstatné je však to, aby sme si v pokore a vďačnosti uvedomili, že to všetko sa stalo pre nás a pre našu spásu.

Chlodvig netušil, že sám bol schopný takto ubližovať Ježišovi a že to hriechom aj mnohokrát urobil. Myslel si, že len tí druhí, len Ježišovi súčasníci sa dopúšťali krivdy a zločinu. Evanjeliom mu ešte neodhalilo jeho vlastné vnútro. Pre neho evanjelium znamenalo ešte minulosť - nevidel v ňom prítomnosť a seba.

Ako sa dívam na evanjelium ja? Čo vidím v bičovaní?

Trňová koruna

Vladárovi vojaci vzali Ježiša do vládnej budovy a zhromaždili k nemu celú kohortu. Vyzliekli ho a odeli do šarlátového plášt'a, z trnia uplietli korunu a položili mu ju na hlavu. ...padali pred ním na kolená a posmievali sa mu: „Buď pozdravený, židovský kráľ!“ (Mt 27, 27-30)

Tú druhú muku Pilát nenariadil. Ľudský dav je však neúprosný voči porazeným. Čo sa dalo očakávať od rozpustenej soldatesky? Vojaci boli pôvodom väčšinou Sýrčania a Beduíni. Dostali do rúk Žida, ktorý podľa nich isto za veľa nestál, keď sám miestodržiteľ ho dal zbičovať. A tak sa na ňom vyvíšili. Alebo možno počuli niečo o jeho zázrakoch a teraz sa vyžívali, že majú v moci divotvorcu.

Suroví vojaci Ježiša bili, kopali, bičovali a nakoniec mu narazili na hlavu ako posmešný symbol koruny hrubý veniec z trnia. Naše telo - to nie je niečo mimo nás. Naše telo - to sme my. Kto bije a potupuje telo, potupuje človeka.

Surovci sa vrhli na Ježiša. Úbohí hrdinovia krátkej chvíle, ktorí sa sami vyhodili na smetisko dejín. Nepoznáme ich mená. Do histórie sa zapísali len ako surovci. No vtedy im niektorí možno aj zatlieskali.

Človek, najušľachtilejšia bytosť vesmíru, ktorý bol stvorený na Boží obraz, klesol pod úroveň zvierat a nemej prírody. Bil a tupil Syna človeka. Bil a tupil Božieho Syna.

Hriech je potupa. Hriech zakrvavil Ježiša, ale ešte viac zahavil hriešnikov. Zdanlivo silný si môže dovoliť všetko.

Akí sebedovní boli surovci na Pilátovom dvore! Mali v rukách väzňa a mohli s ním robiť, čo chceli. A oni to využili. Lepšie na nich nemyslieť. Ale pripomína nám ich veľa nasledovníkov. Evanjeliom hovorí o úskokoch, podozreniach, nezaujíme ľudí. Hovorí o ľuďoch, ktorí sa pohoršovali nad Ježišom, ktorí ho udávali a potom ignorovali a nenávideli. Hovorí o tom, ako ho trápili, bili a nakoniec zabili.

To všetko je hrozné. Ale neobavme vec tým, že povieme:

Čo to boli za ľudia! Evanjeliom nastavuje zrkadlo každej dobe a každému z nás. Ježišovi súčasníci neboli horší ako ľudia našich čias. Klamali sa, ako sa klameme my. Mali radi seba, ako sa máme radi aj my. Nezaujímali sa o veci ducha, ako sa neraz nezaujímame ani my, báli sa o svoje postavenie, slúžili za žold ako my. Konali v „záujme národa“ ako my. Zriekali sa Ježiša a mali na to dôvody - ako my!

Ján Chryzostom kardinál Korec

www.fara.sk/vistuk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku